

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 2. Quænam requiruntur ut Sponsalia sint valida?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

TRACTATUS. DE MATRIMONIO.

CAPUT PRIMUM.

De Sponsalibus, quæ sunt preparatio ad illud.

Q. 1. Quid sunt Sponsalia?

Resp. Q Sponsalia sunt promissio mutua & legitima Matrimonii, l. 1. ff. de Sponsal.

Q. 2. Quenam requiruntur ut Sponsalia sint valida?

Resp. Sequentia. 1. Verus consensus datus cum animo se obligandi, & per verba vel alia signa externa declaratus, & acceptatus: nam hæc ad veram promissionem obligantem requiruntur.

2. Deliberatio sufficiens ad mortale; nam Sponsalia obligant sub mortali ad contrahendum Matrimonium.

3. Mutua promissio, ut constat ex definitione: quia hic contractus est onerosus, & una pars non cesetur velle se obligare, nisi altera vicissim repromittat: unde promissio unius inclu-

includit hanc conditionem, *si tu repromiseris*; & ideo dicuntur Sponsalia, & l. 1. ff. de Sponsal. repromissio, hoc est reciproca promissio. Hinc si Titius Matrimonium promittat Bertæ, & hæc promissionem acceptet, sed non repromittat, non sunt Sponsalia.

4. *Habilitas* utriusque ad contrahendum Matrimonium validè & licitè: nam promissio de re impossibili vel illicita nulla est. Hinc habentis votum simplex castitatis perpetuæ, vel ingrediendi Religionem, vel suscipiendi Ordinis sacri, invalida sunt Sponsalia, licet jurata, c. 6. *qui Clerici*, &c. idem dic de Sponsalibus personæ Catholicæ cum Hæretica sine dispensatione factis, nam sunt promissio rei illicitæ.

5. Jure Canonico septennium completum, c. 4. & 5. *de desponsat. impuber.* tamen juxta multos valent si malitia suppleat ætatem, id est, si ante septennium aperte constet sponso habere sufficientem usum rationis ad talem contractum. Controvertitur an inita ex metu gravi injustè incusso à parte contrahente valeant. Sed constat ea posse à metu passo rescindi: quia habet jus ut restituatur in priorem suam libertatem.

Sed quid si Sponsalia contracta sint ab impeditis, v. g. consanguineis, sub conditione si Papa dispenset?

Resp. Non valent, si sciverint Papam non solere dispensare in tali impedimento: quia
 Kk 2. tunc

conditio censetur impossibilis. Quòd si dispensare soleat; sed absit justa causa dispensationis, debent dissolvi; cum tunc illicitum sit dispensationem petere & dare. Si verò Papa soleat in tali casu dispensare, & adsit justa causa, juxta multos valent Sponsalia, & positâ dispensatione fiunt absoluta: quia sunt sub conditione possibili, honesta, & relata ad tempus quo personæ erunt habiles.

Not. Sponsalia Filiorum - familias inconsultis parentibus contracta, sunt illicita, utpote contra præceptum honorandi parentes. Imò servari non debent, si inde grave scandalum timeatur. Idem dicunt aliqui, si parentes justa de causa contradicant, cum Matrimonia in vitis rationabiliter parentibus sint illicita: secus, si postea consentiant.

Q. 3. Quomodo contrahuntur Sponsalia?

Resp. Multipliciter. 1. Expressè, dicendo, *accipiam te in conjugem, promitto tibi Matrimonium*: vel tacitè, ut si parentes promittant pro liberis præsentibus, nec contradicentibus post pubertatem, c. unico. *de desponsat. impub. in 6.* nam hæc liberorum taciturnitas censetur tacitus consensus. 2. Inter præsentibus, vel inter absentes per Procuratorem aut litteras, &c. 3. Absolutè vel conditionatè. Sed conditionatè contracta non pariunt obligationem nec impedimentum, nisi conditione impletâ, cujus eventum expectare tenentur promittentes, ex c. un. *de Sponsal. in 6.* at hac positâ fiunt abso-